

Nr 48.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående försäljning av vissa fastigheter i Stensele socken; given Stockholms slott den 24 januari 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Henning Leo.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 januari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Departementschefen, statsrådet Leo anför:

I skrivelse den 4 oktober 1935 har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hemställt om godkännande av skedd försäljning av den kronan tillhöriga fastigheten Slussfors 1²² i Stensele socken och om medgivande att försälja den i kronans ägo befintliga fastigheten Slussfors 1¹⁸ i samma socken.

I skrivelsen har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anfört följande:

År 1921 inköpte styrelsen i samband med byggandet i styrelsens regi av vägen Tärna kyrkoby—Slussfors två jordområden å det i sjön Storuman utskjutande »Sandnäset» vid Slussfors i Stensele socken.

Det ena området, som har en areal av 0.7170 hektar, betecknas numera Slussfors 1¹⁸, och styrelsen har den 8 februari 1933 erhållit lagfart därå.

Bihang till riksdagens protokoll 1936. 1 saml. Nr 48.

Det andra området, som har en areal av 0.3320 hektar, betecknas numera Slussfors 1²². Å denna fastighet har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, på grund av vissa formella skäl, ännu icke kunnat erhålla lagfart, men sådan torde vara att förvänta inom en snar framtid.

Ifrågavarande båda fastigheter gränsa intill varandra, och den numera färdigställda vägen går i gränsen mellan områdena och slutar där med en likaledes av staten uppförd brygga vid sjön Storuman.

Fastigheterna betingade vid inköpet, den större ett pris av 1,000 kronor och den mindre ett pris av 600 kronor.

Fastigheterna inköptes av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen med tanke på, att förslaget till vägbyggnaden jämväl innefattade uppförande å ifrågavarande plats av en hållstuga för de vägfarande.

Denna plan kom emellertid aldrig till utförande, och, sedan genom tillkomsten av andra vägförbindelser i orten och upphörandet av den regelbundna båtförbindelsen mellan Luspen och Slussfors vägen ner till bryggan förlorat sin ursprungliga betydelse, kan det helt naturligt icke vidare ifrågakomma att använda fastigheterna för avsett ändamål. Då någon anledning i övrigt icke påkallat ett bibehållande av fastigheterna i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens ägo, har styrelsen ansett, att desamma böra försälas.

Fastigheten Slussfors 1²² försåldes redan år 1930 till diakonen Anders A:son Hestner för en köpesumma av 600 kronor. Ifrågavarande belopp tillgodofördes det för budgetåret 1928/1929 under VI. B. 13 uppförda reservationsanslaget till underhåll av vägen Tärna kyrkoby—Slussfors.

Fastigheten Slussfors 1¹⁸, vilken under en tid av 7 år delvis varit upplåten till Svensk-engliska mineraloljeaktiebolaget mot en årlig avgift av 100 kronor, har år 1935, under förutsättning av Kungl. Maj:ts och riksdagens medgivande, likaledes försålts till Hestner; den överenskomna köpeskillingen utgör 700 kronor.

De sålunda erhållna eller betingade köpeskillningarna synas styrelsen vara fullt tillfredsställande. Fastigheterna äro icke åsatta särskilda taxeringsvärden, men till jämförelse kan meddelas, att fastigheten Slussfors 1¹⁹, vilken med en areal av 0.3770 hektar omfattar återstoden av »Sandnäset», enligt uppgift från vederbörande häradsskrivare har ett taxeringsvärde av 300 kronor.

På grund av vad sålunda anförts har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen hemställt *dels* om godkännande av den redan skedda försäljningen av fastigheten Slussfors 1²², *dels ock* om medgivande att, enligt det upprättade köpekontraktet, försälja fastigheten Slussfors 1¹⁸.

Då fastigheten Slussfors 1¹⁸ icke numera är behövlig för det ändamål, för vilket den på sin tid inköptes, och, såvitt nu kan bedömas, ej heller erfordras för annat statligt ändamål, torde anledning till erinran mot den föreslagna försäljningen icke föreligga. Ej heller har jag något att erinra mot godkännande av den redan skedda försäljningen av fastigheten Slussfors 1²² men vill dock framhålla, att därvid bort i köpehandlingen intagas förbehåll om Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande av överlåtelsen. I fråga om de närmare villkoren för försäljningarna torde jag få hänvisa till köpekontrakten, som äro bifogade handlingarna i ärendet.

Köpeskillingen för fastigheten Slussfors 1¹⁸ bör tillföras inkomstiteln »Övriga diverse medel».

Jag hemställer således, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna den av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen gjorda försäljningen av fastigheten Slussfors 1²²,

dels ock medgiva, att fastigheten Slussfors 1¹⁸ må försälas på villkor, som angivas i förenämnda, beträffande samma fastighet upprättade köpekontrakt.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Waldemar Wiens.
